

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krono, za četr leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Ob letu!

Veliki četrtek lanskega leta je pomemben dan za dijaštvo Slovenskih goric, za dijaštvo, ki hoče delati med svojim ljudstvom. Dijaštvo Slovenskih goric se je zbralo v Ljutomeru, da se pogovori, ali je sploh možno, se organizirati za skupno delo, ali je možno, da dijaštvo pripomore po svojih močeh k narodnemu napredku — z izobražanjem slovenskega ljudstva. In sklenilo se je, da se ustanovi počitniško društvo, da tako z organiziranim nastopom skušamo doseči med narodom vsaj majhne uspehe. Naš načrt je bil: s predavanji, z dobrimi veselici, potom razširjanja knjig dvigniti izobrazbo in s tem odporno silo slovenskega ljudstva.

Očitano se nam je takrat, da smo dijaki Slovenskih goric zase ustanovili svoje društvo, a ne za celo Spodnjo Štajarsko. A že takrat se je povdarjalo od raznih strani, da ravno delovanje v majhnem delokrogu ter takozvano podrobno delo je ono, katerega se mora dijaštvo oprijeti. Društvo z velikim ozemljem, delokrogom ne more delati uspešno. To se je pokazalo pri „Savi“. In že v tem kratkem času, kar društvo obstoja, smo se spoznali in veselili nas, da smo zadeli pravo pot.

Minilo je leto, kar smo imeli prvi shod. S ponosom gledamo na delovanje lanskega leta. Ni bilo dosti, a za začetek in za naša dosedanja denarna sredstva je bilo dovolj. 25 predavanj, 4 veselice s predavanji — to je za dobo dveh kratkih mesecev lepo število.

Zaupali smo v svoje moči in v pomoč slovenskih rodoljubov. In nismo se varali. S svojimi skromnimi močmi je skušalo delati dijaštvo — in z veliko požrtvovalnostjo so nam bodisi z denarnimi podporami, bodisi s predavanji prišli na pomoč razni rodoljubi. Hvala jim, da smo dosegli vsaj tolike uspehe!

Z jasnim pogledom gledamo v bodočnost. Prepričani smo, da nam bodo tudi pri nadaljnjem delu pomagali vsi plemeniti rojaki. Prepričani smo, da z enim letom delovanje našega društva ni zaspalo, da se nam ni šlo samo zato, da za enkrat razburimo ali razpreselimo nekatere duhove, ampak da bode šlo društvo „Bodočnost“ svojo pot naprej. Hoteli so nam delati ovire, prepovedovali so nam predavanja, delali nam sitnosti pri veselicih — a mi smo dosegli, kar smo hoteli. In tudi letos v velikih počitnicah bode naš program isti. Višila se bodo predavanja, veselice, delali bomo tudi vsak za sebe. Ne gre se nam zato, da postane naše društvo morda proslavljeno, kakor se to zdi nekaterim ljudem in kakor to nekateri hočejo, gre se nam zato, da tuintam katerega vzbudimo iz zasplosti in ga posvetimo narodnemu delu.

Za letos je naš načrt sledeči: Izdati hočemo v prvo do velikih počitnic nekaj knjižic z raznovrstno vsebino, katere knjižice bodo v veliko tisoč izvodih romale med slovensko ljudstvo, noseč med nje omiko in pouk. V knjižicah se bomo bavili z gospodarskimi vprašanji, z zgodovino slovenskega naroda ter z drugimi vprašanji.

V drugo je naš namen, preosnovati nekatera bralna društva in ustanoviti na meji slovenski vsaj eno bralno društvo ali javno ljudsko knjižnico.

Tretje, kar želimo je, da priredimo vsaj nekaj predavanj ter par veselic v zvezi s poučnimi predavanji.

Za bližnjo bodočnost imamo tudi namen, izdati razglednice s sliko Slovenskih goric — in še par drugih stvari.

Ali bomo mogli vse to zmagati, ali bomo imeli dovolj gmotnih sredstev, dovolj moralčne podpore — to bo odločila bližnja bodočnost.

Obračamo se tem potom zopet na slovenske rodoljube, da nam pomagajo na ta ali oni način. Obračamo se nanje, da nas podpirajo, da nam dopošljejo knjig za ljudske knjižnice, da nam dajo nasvete in nas sploh v vsem mogočem podpirajo.

Mladiška navdušenost in resni premislek nas je dovedel do tega koraka. Naše geslo je vedno: Iz naroda za narod! Vekoslav Sp.

Slovensko čebelarstvo društvo na Spodnjem Štajarskem.

(Dopis.)

Pri nas se je v mnogih krajih začelo živahno zanimanje za čebelarstvo. Mi odobravamo ta začetek, kajti nujna potreba je, da se za po vzdigo čebelarstva na Spodnjem Štajarskem kaj zgodi.

To je mogoče pa le takrat, če se združimo čebelarji v eno društvo. Sicer ta stroka pri nas nekoliko napreduje od onega časa, ko se je ustanovilo „Slovensko čebelarstvo“ s sedežem v Ljubljani. Pošilja svojim članom, v naših skromnih razmerah, dobro urejevan list in s tem listom oziroma z ustanovitvijo tega društva se je storil važen korak naprej.

Poglejmo si pa stanje tega društva. L. 1898 pri ustanovitvi nas je bilo 391 članov iz Kranjskega, Koroškega, Primorskega in Štajarskega, a nas Štajarcev komaj 62. V petih letih poskočilo je število približno na 500, a nas Štajarcev je še zmiraj pičila stotica. Te številke nam kažejo, da moramo imeti pogum in vneto srce za dobro stvar, če se hočemo združiti; saj vemo, kako težko plačuje kmet dotično članarino.

Društvo naj bi se zvalo „Slov. čebelarstvo društvo za Spodnje Štajarsko“ ter štel vse naše čebelarje za svoje člane. Imamo sicer nekaj čebelarskih društev, a ta naj bi se o novem letu razpustila. Oni čebelarji, ki so člani „Slov. čebelarskega društva“ v Ljubljani, naj bi z novimi letom izstopili. S tem pa nočemo kakšnega tekmovanja imenovanemu društvu, ker ostanemo ž njim zmiraj v tesni zvezi. Družil nas bi namreč list „Slovenski čebelar“, kateri je njega glasilo in lastnina. Nikomur ne bo prišlo na um, da bi si mi štajarski čebelarji lahko ustvarili svoje glasilo.

Z društvom v Ljubljani stopimo v dogovor, da nam list ceneje prepusti vsaj za 1 K 60 v. Na ta način ostalo nam bo v blagajni po 40 vinarjev od člana, ako plačuje 2 K na leto. Tudi ne bo ono društvo imelo izgube, kajti v našem društvu bo najmanj 300—400 članov ter bo vsled tega mnogo več iztisov „Slov. čebelarja“ prišlo iz Ljubljane na Štajarsko.

Naše društvo naj bi se imenovalo „Slov. čebelarstvo društvo za Spodnje Štajarsko“ radi tega, ker je v naši deželi že „Štajarsko čebelarstvo“

društvo“ s sedežem v Gradcu. To društvo dobiva podboro od dežele in države, a za nas Slovence tam, kakor v Gradcu sploh, nič ne odpade. Pod tem imenom bi imeli samostojno društvo v naši deželi ter bi bil deželni odbor prisiljen tudi nam nekaj dati. Naloga naših poslancev bi pa bila, da tudi na Dunaju dobodemo nek delež, katerega so dosedaj deležni nemški čebelarji naše dežele.

Denarja moramo imeti. Sama udnina je premala, ker moramo imeti list ter visoke udnine (čez 2 K) ne moremo nastaviti. Znabiti nam tudi domači denarni zavodi in okrajni zastopi s kakimi zneski priskočijo, da nabereмо sčasom kak kapital. Tuintam bo treba podariti panj, čebele, kakšno orodje, knjigo itd. Potovalni učitelj stane. Gosp. Jurančič je čebelar-mojster, vsestransko izobražen in požrtvovalen. Njegov govor je gladek, njegovo pero spretno, a tirjati ne moremo od njega, da trpi s poučevanjem in potovanjem škodo.

Toliko v premislek! Vendar pogumno naprej, da se že ob novem letu zberemo v okrilju našega krepkega društva. Ustanovimo društvo, katero čaka tako lep delokrog, namreč širiti čebelarstvo med naše ljudstvo. Učimo našega kmeta, segati po dohodku, katerega mu narava in naša toliko pridna čebelica tako po ceni ponujata.

Celjske in štajarske novice.

(Društveno gibanje v Celju.) „Celjsko pevsko društvo“ je sklenilo na večkratno željo prirediti še eno predstavo in sicer začetkom meseca maja. Igrali bodo „Desetega brata“. Gostovat pride znani ljubljanski igralec g. Danilo. — Jako živahno se delajo tudi priprave za veliki koncert pevskega društva, ki bode menda meseca julija ali avgusta. Oglasilo se je iz samega Celja nad 80 pevcev in nad 35 pevke. Pevke so pod vodstvom spretnega glasbenika, gosp. pravnikarja Lajovica, že začele z dotičnimi pevske vaji, katere jako pridno obiskujejo. Približno v istem času žele v Celju prirediti slovenski narodno misleči akademiki svoj shod. Nameravajo ta shod prirediti v Celju, ker pravijo, da smatrajo za svojo narodno dolžnost, spoznati to vroče narodno poprišče in urediti svoje sklepe po potrebah zatiranega naroda, o katerih se v Celju lahko mnogo učijo. Kar se našega lista tiče, bode isti kakor sploh vsak odločno naroden pojav tudi tak shod z veseljem pozdravil.

(„Celjsko pevsko društvo“) vabi vse p. n. gospode pevce k vaji danes ob 8. uri zvečer. Nadalje se vrše za moški zbor redne pevske vaje vsak torek in petek, za ženski zbor vsako sredo in soboto. Društvo priredi meseca avgusta t. l. velik koncert z obširnimi in izbranimi sporedom, zato je nujno potrebno, da se častiti člani pevske vaje vedno polnoštevilno udeležijo.

(„Delavsko podporno društvo“ v Celju) je imelo zadnje nedeljo dobro uspel občni zbor. O podrobnostih poročamo prihodnjič. Za danes naznanjamo, da se redne pevske vaje začnejo zopet jutri v sredo ob 8. uri zvečer pod vodstvom g. dr. Schwaba. Pevci se toraj opozarjajo, da se polnoštevilno udeležijo pevske vaje.

premore kmet, ako skuša biti v resnici na svojem mestu v današnjih časih, ko ne zadostuje samo zdrava in pridna roka, ampak je nujno potrebna tudi strokovna in splošna izobrazba.

Slovenski kmet, kakršen je dandanes, se ne more zdržati. Životaril bo še leta in leta, a to življenje je počasna smrt. Vedno in povsod se tarna in toži o rakovi poti, katero hodi zlasti naš kmet.

Od kod naj pride pomoč? Obetajo se sicer njegovega stanu tičoč se preosnove, ali zanašati se na vladino in sploh tujo pomoč je pri dose danjih razmerah brezupno.

Naj si kmet opomore in se postavi zopet na trdne noge, treba je, da pride pomoč pred vsem iz njegove srede, iz njega samega. To pa je zopet le tedaj mogoče, ako se naš kmet duševno izobrazbi. Kmet kakor vsak njegov prijatelj ve, da mu manjka pouka, posebno strokovnega pouka.

Kje naj si tega pridobi, ko nimamo Slovenci zadosti kmetijskih šol? In ko bi jih imeli, jeli tudi misliti, da se jih bo naš kmet posluževal, da bo pošiljal svoje sinove v nje včasih, ko mu tako silno primanjkuje delavnih moči, on ki misli po veliki večini le še od danes na jutri. Tega skoro ni mogoče pričakovati. S tem sicer ni rečeno, da bi bil naš kmet napredku sploh nepristopen. Nasprotno. Polagoma a vedno bolj se udomačujejo in širijo novodobne iznajdbe na polju kmetijstva tudi pri nas. Toda teh uspehov ni pripisovati teoretičnim naukom, marveč skoro izključno vzgledom v praktičnem življenju. Vzrok temu tiči v našem kmetu in s to okolnostjo je računati vsakemu narodnemu gospodarju na Slovenskem.

Dokler po praktičnih vzgledih in izkušnjah ne pride slovenski kmet do prepričanja, da mu je treba umnega gospodarstva, moramo mu nuditi priliko v čim največji meri potom vzgledov ostavljati stare, današnjim zahtevam ne več odgovarjajoče kolovoze.

Žal, da nimamo Slovenci vzornih kmetij da se tudi pri nas ne prirejajo gospodarske razstave, ta važni činitelj na potu napredka. Ker pa sami tega nimamo, treba je, da se učimo od drugih, kar ima tudi to prednost, da obenem lahko primerjamo sredstva prikladna drugod in pri nas.

Da so razstave velikanskega pomena za nadaljnji razvoj kmetijstva, uvideli so Čehi najbolje, leto za letom prirejajo v različnih krajih večje in manjše razstave in uspeh je očividni.

Čehi, katere nadkraljujejo morda v Evropi le še Danci, morali bi biti tudi slovenskemu oratarju učitelj.

Misel, katero je sprožil „Slov. Narod“ je torej za nas vsega uvaževanja vredna. Če se je hočemo resno oprijeti, je pa tudi že skrajni čas. Ker pa igra gmotna stran tukaj veliko ulogo, je nujno želeti in priporočati, naj bi se naše korporacije dela lotile. Naše posojilnice, okrajni zastopi, občinski odbori in premožni zasebniki naj bi priskočili nadebudnim, a neimovitim našim kmetom na pomoč. Je pot sicer dolga, toda pri količkaj večji udeležbi bi se dalo izposlovati znižanje vožnje. In naša slovenska kolonija v Pragi bi gotovo šla drage volje obiskovalcem na roke.

Ne zamudimo tedaj lepe prilike, pokazati našemu kmetu sadov umnega gospodarstva. Kar se bo zato izdalo, ne bode zavržen denar, marveč prinese predvsem našemu vsaktere pomoči nujno potrebnemu kmetu obilo koristi.

„Domovina“ bi gotovo prevzela morebitno organizacijo obiskovalcev v svoje roke, in se bodo v njej tudi spored in druge podrobnosti kmalu pričobile.

Pomagajte torej kmetom, kjer jim v resnici in z malimi žrtvami morete!

Druge slovenske novice.

(Koncert „Glasbene Matice“ v Ljubljani.)

Jutri in pojutrnjem se bo torej izvajal p. Hartmanov oratorij „Sv. Frančišek“ v ljubljanski stolnici. Prepričani smo, da pohiti v Ljubljano vsak, kdor ima le količkaj časa in zmisla za glasbo. Kakor javljajo iz Ljubljane, so sedišča za oba koncerta že skoraj razprodana. Pri vходу

v stolnico se ne bodo prodajale vstopnice. Kdor je še nima, si jo mora pred koncertom omisliti. Na razpolago so vstopnice skoraj v vseh narodnih trgovinah. Kakor je doslej pokazalo veliko povpraševanje po vstopnicah, se je nadejati tako velike udeležbe, kakor je še ni bilo pri nobenem slovenskem koncertu. O koncertu bomo pričbili daljše poročilo. Prepričani smo, da bo kritika zopet poročala o velikanskih uspehih našega glasbenega zavoda, zato že naprej častitamo „Glasbeni Matici“ na sijajni prireditvi.

(V središču Slovenije — v Ljubljani) se je pred dnevi dogodil slučaj, ki je vreden, da ga pribije celo slovensko časnikarstvo. Kmetijsko kemično preizkuševališče je razpisalo službo asistenta. Služba se je oddala nekdanjemu karnijolcu, Nemcu Hittiju, dasiravno se je oglasilo tudi nekaj Slovencev, ki so imeli boljša spričevala kakor Hitti. Služba se je oddala pred koncem prosilnega roka. Slovenskim prosilcem so se prošnje zavrnilo, češ da so jih prepozno vložili, dasiravno rok še ni potekel. Hitti je, kakor smo rekli, Nемец in slovenščine ni zmožen. Sveda da so se takemu protipostavnemu postopanju uprli slovenski tehniki in so sklicali protestni shod v Ljubljani. Radovedni smo, kako se bo stvar končala, izjavljamo pa, da bi bila potrditev Hittijevega imenovanja naravnost brca vsemu Slovenstvu, posebej pa slovenskemu akademskemu naraščaju. Mi ob mejah bijemo neprestano boj za vsako najneznatnejše uradniško mesto, v središču Slovenije — v Ljubljani se pa protipostavno mečejo mastne službe nezmožnim osebam, Hitti ne zna slovenščine, v naročaj — lastne ljudi Slovence se pa prezira. Fej, tako gospodarstvo!

(Občinske volitve v Ljubljani) se vrše 20., 22. in 24. t. m. Volitev se udeleži samo narodno-napredna stranka, ker ste katoliško-narodna in nemška stranka izjavili, da se ne udeležita volitev.

(Razpisana služba.) Na c. kr. umetno-obrtni strokovni šoli v Ljubljani je razpisana služba učitelja IX. činovnega razreda za pouk v stavbinsko-obrtnih strokah. Temeljna plača 2800 K (ki se po dosegu VIII. činovnega razreda poviša na 3600 K), 2 petletnici po 400 K, 3 petletnice po 600 K in aktivitetna doklada 500 K. Zahteva se izpričevalo o I in II. državnem izpitu na kaki tehniški visoki šoli (inženerski ali stavbinski oddelek), ali pa višja državna obrtna šola in arhitekturna šola na akademiji upodabljalnih umetnosti z dokazom, da ima prosilec opravičenost za izvrševanje stavbinskega obrta. Službena doba 30 let, a prosilcu se lahko 5 let njegove privatne prakse všteje v službeno dobo in vračuna za kvinkvenije. Po preteku 3 let more dobiti naslov profesorja. — Zahteva se znanje slovenskega ali pa kakega drugega slovenskega jezika. Prošnje je vložiti do konca maja 1903 pri ravnateljstvu c. kr. umetno obrtne strokovne šole v Ljubljani.

(Iz Leskovca na Kranjskem.) O zadnjem požaru na Gorenjih Stoprcih v krškem okraju dne 27. p. m. piše „Weltblatt“ takole: „Vrli rešilci iz Brežic in Krškega. V Gorenjih Stoprcih na Kranjskem je 27. p. m. začelo goreti in ogenj je vsled močnega vetra uničil sedmim posestnikom skoraj vse. Le hitremu prihodu in nadčloveškemu naporu brežiške in krške požarne brambe se je zahvaliti, da se je ogenj omejil na goreče predmete.“ Dasi je do cela brez pomena, kaj o tem piše „Weltblatt“, katerega razum nemških fijakarjev itak malokdo čita, vendar ne vemo, zakaj bi se po nepotrebnem in nezasluženo hvalljali nemškutarska požarna bramba brežka in krška, katerih zadnja se od drugih kranjskih požarnih bramb odlikuje le po svojem nemškem komando. Zato si dovoljujemo podati sledečo pojasnilo. Prva je bila na strašnem pozorišču in donesla prvo pomoč leskovška požarna bramba, za kar gre hvala v prvi vrsti nevstrašenemu in požrtvovalnemu njenemu načelniku, g. Fr. Lutkoviču, ki si niti tedaj ni pomišljal, ko je bilo treba, če je hotel priti do vode, prepeljati si v najhujšem diru z brizgalno in vsem močtvom čez ozko cesto na katere obeh straneh so bile hiše ravno v največjem plamenu. Šele za leskovško prišla je krška požarna bramba. Da nas je dopisnik „Weltblatta“ docela prezrl, zgo

dilo se je morebiti raditega, ker smo mi večinoma prihiteli na kraj požara naravnost od svojega dela in niti naš načelnik ni imel nikakega društvenega znaka, dočim so prišli Brežičani in Krčani malodane paradno adjustirani. Pripomnimo le še, da je pogorelo osmim, ne le sedmim posestnikom popolnoma. Toliko resnici na ljubo, sicer pa Skoprcani že sami dobro vedo, komu se imajo zahvaliti, da se je vendar še toliko rešilo.

Prostovoljna požarna bramba v Leskovcu pri Krškem.

(Pokradli so) neznani lopovi v cerkvi v Št. Petru pri Gorici vse dragocenosti, kolikor se jih je dalo odnesti. Škodo cenijo nad 2000 K.

(Detomor.) V soboto zjutraj so našle mlekarice, ki nosijo mleko v Gorico, ob ajševski cesti novorojeno dete z odsekano glavo. Zločincu še niso prišli na sled.

(Umrli je) v Trstu načelnik znane slovenske veletrgovske tvrde, g. Mihael Truden, ki je bil veteran med borilci za slovenstvo v Trstu. N. v m. p.!

(Občinske volitve v Trstu.) V Trstu si stojite dve italijanski stranki nasproti: sedanja vladajoča čifutsko-irredentarska in stranka nekdanjega župana tržaškega, dr. Dompierija. Slovenci simpatizujejo s poslednjo, ker upajo, da bi se po njeni zmagi zboljšale razmere v Trstu ako ne drugače, pa vsaj v gospodarskem oziru. Bila bi ta tudi v narodnem obziru najbrž strpljivejša, kakor pa sedanja vladajoča. Glavni boj je bil v tretjem razredu.

(Zmaga Hrvatov na Reki.) V sredo so se vršile dopolnilne volitve na Reki. Vladajoča autonomistična stranka se ni brigala mnogo za volitve. Hrvatje so v zadnjem trenutku postavili svoja kandidata in eden izmed njih, dr. Erazmo Barčec je zmagal. Po 26 letih bo sedel zopet Hrvat v reškem mestnem zastopu.

Politični pregled.

(Štajarski deželni zbor.) V četrtek se je sešel naš deželni zbor. Proračun za leto 1903 izkazuje skupne potrebščine v znesku 24.163.382 K, pokritek pa 13.750.979 K torej primanjkljaja 10.412.403 K, skoraj 70.000 K več kakor lani. Slovenski poslanci so vložili predlog za izpremembo volilnega reda in ravnotako poslanca Hagenhofer in Rokitsansky, vložil je tudi predlog za ustanovitev slovenske kmetijske šole in ženskega učiteljišča v Mariboru. Po prečitaniu predlogov in interpelacij so se vršile volitve v odseke. V vsak odsek je bil izvoljen po eden slovenski poslanec in sicer: v deželno kulturni odsek dr. Jurtela; v občinski dr. Hrašovec; v učni dr. Dečko; v peticijski Roškar; v železniški Vošnjak in finančni Žičkar. V vinorejski odsek bo jezeni izvoljen Kočever. V finančnem odseku je izjavil posl. Žičkar, da bodo slovenski poslanci glasovali proti proračunu dokler se bo rabil slovenski davčni denar za podpiranje in vzdrževanje germanizatoričnih naprav. Predlog deželnega odbora za proračunski provizorij do konca leta 1903 je bil sprejet s 6 proti 3 glasovom posl. Žičkarja, Rokitsanskega in Wagnerja. — V soboto je bila prva točka dnevnega reda volitev deželnega odbora. Poprej pa je podal dr. Hrašovec interpelacijo radi podpore po toči oškodovanim občinam v celjski okolici. Volitev dež. odbora se je po glasovanju zapostavila. Kot prva točka se je nato obravnavala ustanovitev ženskega učiteljišča v Mariboru. Poslanec Žičkar je ugovarjal predlogu rekoč, da bi bilo boljše, da se obstoječe samostansko učiteljišče podpira in podal podatke o lepih uspehih tega zavoda. Ravnotako je posl. dr. Hrašovec v daljšem govoru ugovarjal ustanovitvi novega zavoda, ki ga država ne bo hotela podpirati, ker se ustanovi le iz narodnostnih ne pa v resnici kulturnih obzirov in se vsled tega dežela preveč obremeni. Ako je že potreben tak zavod, naj se ustanovi v kakem popolnoma nemškem mestu, ne pa v Mariboru, na slovenskem Spodnjem Štajarskem. Potrebe takega zavoda ne čuti dežela, pač pa Maribor, zato pa ni dolžnost slovenskih davkoplačevalcev, da bi nemškemu Mariborčanom vzdržavali učni zavod, temmanj, ker se Slovincem ne dovoli niti nepotrebne meščanske šole. Govorilo je še več nemških poslancev, vsi za ustanovitev. Predlog

je bil sprejet. Potem se je dovolilo raznim občinam pobiranje naklad, sprejel predlog, da se pozove državo, da takoj odpove kmetijstvu škodljivo trgovinsko pogodbo s Srbijo, da se zgradi sulmtalaka železnica in dovoli prispevek za regulacijo raznih hudournikov na Gornjem Štajarskem. Nato se je volil deželni odbor. Izmed naših poslancev je bil v skupini kmetijskih občin izvoljen poslanec Ribič s 14 od 23 oddanih glasov. Po volitvi v deželni odbor so se razpravljale nekatere občinske zadeve. Ob pol 5. uri popoldne je namestnik zborovanje zaključil.

(Koroški deželni zbor) je dovolil mestu Celovcu desetmilijonsko posojilo. Izvršile so se volitve v cdseke in deželni odbor, ali za Slovence ni bilo nikjer prostora. Voljen je bil sicer dr. Abuja, o katerem so svoj čas pisali nemški listi, da je — slovenski naprednjak v dva odseka, ali mi o slovenstvu dr. Abuja jako, jako dvomimo.

(Dveletna vojaška služba.) Najvišje vodstvo avstrijske armade se je po vplivu vojnega ministra Pitreicha odločilo za dveletno vojaško službo. Predloge se izdelujejo z vso hitrostjo v vojnem ministrstvu.

(Notranje ministrstvo) je izgotovilo načrt za zavarovanje delavcev. Vlada ga predloži jeseni zbornici.

(Turški sultan) je sprejel v avdijenci avstrijskega in ruskega poslanika. V Mitrovico je prišlo dotedaj 22 000 turških vojakov. Priprave za sprejem vstajev napredujejo. Smrtna obsodba proti morilcu Ščerbine se je oficijelno priobčila ruskem poslaniku.

(Francoska proti kongregacijam) Vlada je od meseca junija l. i. zaprla skoraj 3000 šol in zapreti jih namerava še 1523. Državnih šol je odprla 1400. Vlada ni poskrbela o pravem času za nadomestilo redovnim šolam in je sedaj sama kriva, da je na tisoče otrok brez pouka. Seveda primanjkuje tudi učiteljskih moči. Vlado pričakuje mnogo sitnosti, iz katerih se ne bo tako hitro izkopal.

Loterijske številke.

Trst, dne 18. aprila 1903: 31, 43 85 70, 55.
Linc, ... 27, 66 7, 42, 80.

Izjava.

Občinski odbor žiške občine izjavlja, da so vse govorice o različnih neredih v občinskih računih bivšega našega župana, g. Iv. Gosarka, popolnoma neutemeljene in lažnjive, kar se je pri uradni reviziji vseh uradnih aktov skozi celih 20 let njegovega vrlega županovanja uradno dokazalo. Umevna je torej naša želja, da se nesramno govorčenje, žaleče čast moža, ki je v vestnem naporu delu za blagor občine osivel, končno preneha in da se upošteva edino resnično dejstvo, koje se je danes, dne 15. t. m. oblastveno konstatovalo: Lastnoročni podpisani odborniki:

Jurij Gosar, Martin Klinar, Franjo Cugmus, Josip Kalšek, Grobelšek Luka, Ludvik Verhovnik, Janez Ulčnik, Martin (183) Cimerman, Ignac Pahole, Anton Ribič.

(185) 2-1

Učenca

ki je dopolnil vsaj 15 let, sprejme JOSIP ZABUKOŠEK, krojaški mojster v Celju, Glavni trg št. 18.

Izurjena prodajalka

in eden
učenec

za trgovino z mešanim blagom se sprejmeta pri
Fr. Ks. Petku
(181) na Ljubnem v Savinjski dolini. 3-1

Prodajalka

dobro izurjena v špecerijskem in manufakturnem blagu, želi službo takoj nastopiti. Naslov: M. Lešnik, Poberš, Maribor, Fraustaudenstrasse št. 109. (180) 2-1

Minuendna licitacija

oddaje dela za napravo nove brvi čez Savinjo pod Grenadirjem, ki se bode vršila v nedeljo, dne 3. maja t. l., ob 10 uri dopoldne v občinski pisarni na Bregu hiš. št. 18

Reflektanti imajo položiti 5% vadij in so jim v pregled proračun za samo delo od 1167 K 10 v, stavbni načrt in pogoji v občinski pisarni na Bregu na razpolago.

Občinski urad okolice celjske
dne 19. aprila 1903.

(182) 2-1

Župan: Glinšek I. r.

Radi rodbinskih razmer se odda takoj v najem

kavarna in gostilna

(173) s sobami za tučce pod jako ugodnimi pogoji. Naslov se izve pri upravnistvu „Domovine“.

V špecerijski stroki izurjena, zanesljiva in samostojna (184) 2-1

prodajalka

se sprejme kot voditeljica filijalke v prav lepem kraju.

Ponudbe sprejema upravništvo „Domovine“ pod naslovom „prodajalka“.

V trgovino z mešanim blagom sprejme Ana Klemenčič na Črnegori pri Ptujtu takoj

učenca

ki je dovršil ljudsko šolo.

(177) 3-1

Prebolski rudnik v Zabukovici.
Tvrška g. Josef Wolf v Št. Petru, Savinjska dolina (poprej g. Stocker, Hoffmann & Comp.) prodaja debeli premož (Stück) à K 1.60 per 100 kg. srednji premož (Mittel) à K 1.40 per 100 kg in sicer takoj pri jamah (loko Grube). Premog se zamore vsak čas dobiti. (175) 6-1

Pomočnika in učenca

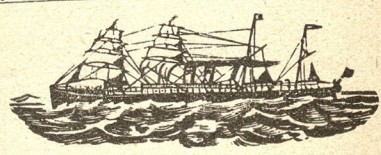
sprejme takoj

Anton Štern, krojaški mojster na Ptujski gori. (176) 2-1

Vožne karte in tovorni listi v

AMERIKO

Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV. Wienergürtel 20 ali pa

Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelske a orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

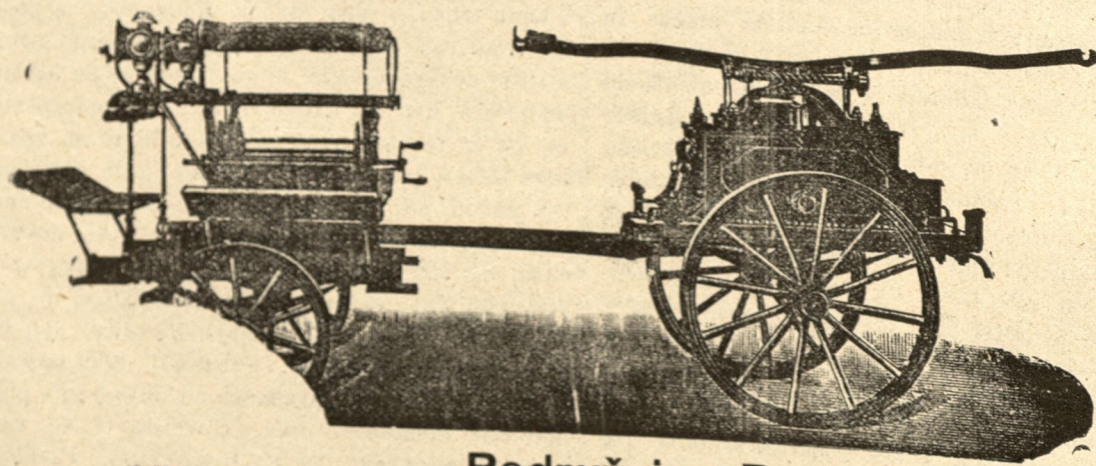
Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomazeva žlindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

(645) 50-45

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

Lastnina in tisk D. Hribarja v Celju.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kmetijskih strojev, I. moravska mehanična tkalnica cevi in pasov

R. A. SMEKAL

v Čechu pri Prostjevu in Smichov-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priporoča slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom brizgalnice vsake vrste, s patentom proti zmrznenju in s priredbo, da tiste na obe strani vlečejo in mečejo, parne brizgalnice, s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — naučba v teku treh dni — ter ne potrebujejo izprašanega strojevodje; dalje vse drugo gasilno orodje, čelade, pase, sekirice itd., kmetijsko orodje in Peronospora-brizgalnice. — Blago solidno, elegantno in ceno. Plačila po dogovoru.

Odgovorni urednik in izdajatelj Rudolf Libensky.